

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Orlikowski

Protokolant sekretarz Hanna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2015 roku w Starogardzie Gdańskim

sprawy z powództwa małoletniej M. T. zastępowanej przez matkę I. S.

przeciwko A. T.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego A. T. na rzecz małoletniej powódki M. T. tytułem alimentów kwotę po 500(pięćset) złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej powódki – I. S. do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego A. T. kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

I. S. pozwem wniesionym w imieniu małoletniej M. T. domagała się od pozwanego A. T. zapłaty alimentów po 600 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. T. zgodził się na alimenty w wysokości po 400 zł i wniósł oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletnia M. T. ur. (...) jest dzieckiem urodzonym ze związku pozamałżeńskiego A. T. i I. S. /bezsporne - akt urodzenia k.6/. Strony wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe przez ok. 6 lat do lipca 2014r. Małoletnia M. T. od września 2015r. uczęszcza do przedszkola, jest ogólnie dzieckiem zdrowym, nie choruje przewlekłe, nie nosi okularów, czasami jest przeziębiona. Na podstawowe koszty utrzymania małoletniej składają się: zakup żywienia ok.400-500 zł, środków czystości ok.50 zł, lekarstwa ok.50 zł, ubrania i obuwie ok.40 zł, zabawki, rozrywka i inne 50 zł, wynagrodzenie opiekunki - 150 zł, opłata za przedszkole – 117 zł.

Matka małoletniej powódki – I. S.ma obecnie lat 25, jest z zawodu sprzedawcą, jest ogólnie zdrowa, zdolna do pracy, była zatrudniona w wymiarze całego etatu jako kasjer sprzedawca w sklepie (...)w S. (...)gdzie zarabiała średnio ok.1300 zł netto. Od 01.09.2015r. powódka została zatrudniona w sklepie (...)w S. (...)aa 1/2 etatu a następnie od 01.10.2015r. na całym etacie za minimalnym wynagrodzeniem. Nie otrzymuje zasiłku rodzinnego na dziecko. Od września 2014r. I. S.mieszka razem z córką w wynajętym mieszkaniu w S. (...) Na podstawowe miesięczne koszty utrzymania mieszkania składają się opłaty za : czynsz 500 zł, prąd ok.100 zł, woda i kanalizacja ok.66 zł, wywóz śmieci

27 zł, ogrzewanie 280 zł, abonament za cyfrowy polsat -40,65 zł, kredyt na zakup lodówki i kuchni – 103,95 zł /raty do czerwca 2016r./.

Pozwany A. T. ma obecnie lat 29, skończył liceum ogólnokształcące, dodatkowo ukończył kurs na operatora wózka widłowego. Pozwany od 16.08.2010r. był zatrudniony w (...) SA na stanowisku magazyniera, gdzie zarabiał w granicach ok. 3000-3400 zł netto, następnie od 02.10.2015r. był zatrudniony w firmie (...) w N.K.K. jako magazynier, gdzie zarabiał w granicach ok. 2000 - 2300 zł. Po rozwiązaniu umowy o pracę od 18.12.2015r. pozwany podjął pracę w sklepie (...) w S. (...) na stanowisku sprzedawca-opiekun działu na 3/4 etatu za wynagrodzeniem 1750 zł brutto. Pozwany nie ma innych osób na utrzymaniu. Pozwany miał kontakt z córką ograniczony z uwagi na odległość od miejsca zamieszkania i czasami kupował jej prezenty, zapewniał rozrywkę. Od września 2014r. pozwany płaci dobrowolnie po 500 zł miesięcznie tytułem alimentów na córkę. Pozwany nie choruje przewlekłe, jest zdolny do pracy, posiada samochód osobowy marki V. (...) rocznik 1990 oraz mieszkanie w S. (...) - kawalerkę o pow. 37,5 m² /użycza siostrze nieodpłatnie/, innego majątku nie posiada. W okresie od 30.09.2015r. do 30.11.2015r. pozwany mieszkał w miejscowości N., gdzie wynajmował mieszkanie /miesięczne opłaty wynosiły ok. 600-650 zł/. Obecnie pozwany mieszka w S. (...) z rodzicami, nie uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania. Dziecko zabiera do siebie co drugi weekend. Pozwany ponosi opłaty z tytułu: utrzymania samochodu - ok. 400 zł, abonament za telefon komórkowy – 55 zł, abonament RTV – 20 zł, wyżywienie – ok. 600 zł, środki czystości – ok. 50 zł, zakup ubrań – 50 zł, lekarstw – 15 zł, raty kredytu hipotecznego na zakup mieszkania - w G. 350 zł /spłaca go siostra pozwanego/, raty kredytu w A. - 100 zł /raty do grudnia 2015r./, kredyt na zakup laptopa i telewizor - 102 zł /raty do marca 2016r./.

/dowód: zeznania I. S. k. 56,84 zeznania A. T. k. 57,85 zaświadczenie o zarobkach powódki k. 5,34 aneks do umowy o pracę powódki k. 32, umowa o pracę powódki k. 33, lista płac pozwanego k. 16, zaświadczenia o zatrudnieniu pozwanego k. 54,55, umowa o pracę pozwanego k. 74, zestawienie wydatków powódki k. 33-35, rachunki na potwierdzenie wydatków powódki k. 35-51, 73-81,82, rachunki i inne dokumenty na potwierdzenie wydatków pozwanego k. 16–26,52-53 /

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na dokumentach załączonych do akt niniejszej sprawy oraz zeznaniach i oświadczeniach stron, które należało uznać za wiarygodne w takim zakresie w jakim korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie i nie są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Ponieważ strony nie wykazały w całości swoich miesięcznych kosztów utrzymania Sąd na zasadzie doświadczenia życiowego przyjął przeciętne koszty utrzymania.

Na podstawie art. 133§1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiście osiągniętych dochodów, ale od takiej ich skali, jaką mógłby zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż roszczenia strony powodowej są uzasadnione, ale nie w takiej wysokości. Bezspornym jest, że dziecko stron jest małoletnie i nie jest w stanie same utrzymać się. Poza sporem było również, że małoletnia nie posiada własnego majątku i źródeł dochodu i w związku z tym jest całkowicie zależna od wsparcia obojga rodziców. Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wyraża się nie tylko na osobistych staraniach rodziców w jego wychowaniu, ale również w udziale w świadczeniu materialnym na potrzeby uprawnionego, choćby kosztem ograniczenia własnych potrzeb. W miarę rozwoju fizycznego i psychicznego oraz stanu zdrowia potrzeby dziecka rosną i wymagają dodatkowych nakładów na swoje zainteresowania. Ponadto Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił, że pozwany utrzymuje się z dochodów z własnej pracy i jego zarobki oscylują w wymiarze minimalnego wynagrodzenia

za $\frac{3}{4}$ etatu. Sąd również stwierdził, że pozwany jest osobą młodą, nie ma innych osób na utrzymaniu, jest zdolny do pracy i w związku z tym powinien być w stanie sprostać swoim potrzebom mimo konieczności uszczuplenia swoich dochodów o kwotę zasądzonych na rzecz córki alimentów. Pomimo tego, że pozwany ma obciążenia z tytułu pobranych kredytów, to płatność rat jednego upłynął w grudniu 2015r. drugiego w marcu 2016r., zaś trzeci kredyt jest opłacany przez siostrę pozwanego, której użycza mieszkanie. Sąd uznał, że nie było podstaw do przyjęcia braku możliwości alimentowania dziecka przez pozwanego. Sąd również stwierdził, że zmiana miejsca zatrudnienia i zamieszkania w czasie trwania postępowania nie mogła mieć istotnego wpływu na możliwości zarobkowe pozwanego i wysokości świadczeń alimentacyjnych. W tym zakresie należało zastosować art.136 krio. Ponadto należało zauważyć, że pomimo tego, że aktualnie pozwany zarabia mniej niż w poprzedniej firmie to jego wydatki są również niższe – nie ponosi kosztów związanych z wynajmem mieszkania, przejazdami do dziecka. Z drugiej zaś strony wyższa kwota alimentów przekroczyłaby zarówno możliwości zarobkowe pozwanego jak i uzasadnione potrzeby dziecka. Wymaga również podkreślenia, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dziecka. Zmuszeni są oni dzielić się z dzieckiem nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych. Taki pogląd jest zresztą zgodny z ugruntowanym orzecznictwem. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP z 1976 r., z. 9, poz. 184) wskazał, że rodzice muszą podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Ponadto bezspornym było, że matka małoletniej powódki nie jest w stanie sama udźwignąć ciężaru utrzymania córki chociaż w ostatnim okresie czyniła to przy pomocy materialnej pozwanego, który przekazywał kwotę 500 zł miesięcznie. Jej udział w alimentowaniu jest znacznie szerszy aniżeli pozwanego, uwzględniając przy tym również osobisty codzienny wkład w wychowaniu i opiece nad córką. Ustalając wysokość rat alimentacyjnych Sąd wziął również pod uwagę obecną sytuację rodziną, materialną i dochodową stron oraz wykazane przez nich koszty utrzymania. Sąd ocenił koszt utrzymania dziecka na zasadach doświadczenia życiowego stosownie do jego wieku i stanu zdrowia. W ocenie Sądu, kwota 500 zł jest kwotą na rozsądnym poziomie, zaś pozbawienie małoletniej tej kwoty mogłoby spowodować dla niej następstwa w postaci uniemożliwienia prawidłowego rozwoju i zaspokojenia podstawowych potrzeb. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Sąd ustalił obowiązek zapłaty rat alimentacyjnych poczynając od miesiąca stycznia 2016r., uwzględniając dotychczas wpłacane kwoty alimentów dla dziecka. Sąd ustalił termin płatności alimentów do dnia 10-go każdego miesiąca z uwagi na termin wypłat wynagrodzenia za pracę. Jednocześnie na podstawie art.108§1 kpc przy zastosowaniu art.102 kpc, Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi poniesionymi w sprawie i obciążył nimi Skarb Państwa, mając na uwadze jego aktualną sytuację dochodową i majątkową. Nadto na mocy art.333§1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.